26.) Kus loolab Tiembo äkki umme õr-
selle minegust, oomem oma mudu
ga jälle koiri ilma! —

27.) Ku poeg kaimu sõob, sõo tulevo
paeja ilma! —

28.) Ku varesse talve nälmaga jaa
lodvon sinavo, jõvõna vaeku aga
oiavo, sõo tulevo külmä ilma! —

29.) Ku na jälle noaton lumme pääl on
juba segami, sõo lääb ilm sulee

30.) Kanad nõevad sõo sulo ilma, kuna
mulle sehen „vihmo"! —

31.) Selle vihmaga, nellel asa vaeku pääl
õvo oa nõotu, a kõik kuivaq, kuna
lüüa, sõo oa ka nake nevad kuzeman

32.) Ku sedä päivä sünnib, sis dimest
kõda, pärast, ku sehmäl paig alla,
kuttoo, sõo a koi kuivaq, juua. —
Ku sedä sünnib, sõo nakab se ilm,
nelle päim se oi; nõomine aeal iga
kõnd, — „puzuma". —

33.) Kambre pühäjä a võõ kuivaq pühä-
pit, sisse jätto, kuna pias nii
vällä viihma. — Ku kõne kuna
pühäspeed välles viib, sõo viib ka
kuna „eemle vällo õvo! —

34.) Enä, ku näinä pääl oa ilokõ
kuivaq a ei pangi paid ikte. Ku
sedä jokkuq olemo, sõo puseb, koik

ku kuuest sünnib, pärast älla pää-
ga või älli.

35.) Wana-aasta äkki, viiss nii pühkmed,
nii pääva pühäkü, vällä näätto ala,
Wallä-viis astub jalgega nenda pääle,
ja mulleb, miandsit helmi ka sõo
mudab. — Ku ta jälle nägimist
kuulab, sõo saab ilu-tulevat aastat
puemi, — valiitamist, — „eemle"
aga Ku ta vihki kahmab kuulab,
saab tulevo aasta „sündimd"! —

36.) Ku mäni vana-aasta äkki valgi pala-
ja jäämaq pää otsa vättab, ja ilma
pealeq nägemda, vällan kanna all
vahib, ku kaks sõõva; sõo saab ka ära
nägemo, mis tulevo aasta ilmma jääb
ja mis jälle ära naalab. —
Kes ilma pääle oa, se naalab tulevo
aasta ära, mis peaga, se jääb ilmma.

37.) Ku aiga äkki päkku oma pesa
pannaq, sõo lääva ilma kuujale.

38.) Ku sinn lommal „lun poim" selga
käib, ja ni ea naätta kahad, mis ee
nui inimene oa, mis sinn lommal
selga käib, vaeva tegemo. — Sõo
vättab „punast" või muuta värmi,"
Tiimba selleq pääle ülles.
Selle pärast lää lomma nalm
kõda, ku tall „lun poim" nellän oa.